

ordinaire Udgifter forlangte Sum. Jeg antager, at man for indeværende Aar vilde til Paabegyndelse af de nødvendige Bygningsarbejder kunne nøjes med omtrent $\frac{1}{3}$ af Summen. — Under Nr. 18 har det høitærede Udvalg foreslaaet at bemyndige Ministeriet til at udrede indtil 2000 Rb. af Contoen til Huusdyravlens Fremme til Præmier ved den danske Landmantsforsamling i Aarhus, hvorhos det har foreslaaet at udslette den Sum af samme Størrelse, som er opført i § 12 under Nr. 5. Mod dette Forslag har jeg Intet at indvende, saameget mindre, som den Tanke, der ligger til Grund derfor, er, som den ærede Ordfører bemærkede, udgaaet fra mig selv; men det kunde dog staae lidt tvivlsomt, paa hvilken Maade Udvalget har tænkt sig, at Ministeriet skulde gjøre Brug af denne Bemyndigelse. Som bekendt er der paa denne Conto to særskilte Poster, nemlig 11,000 Rb. til Hingstestuer og 6,600 Rb. til Understøttelse af Dyrstuer omkring i Landet, men det er mig ikke ganske klart, om det har været det høitærede Udvalgs Mening, at de 2,000 Rb. skulde udredes af den ene eller den anden af disse Poster, eller muligen af dem begge og da i hvilket Forhold. Jeg havde nærmest tænkt mig, at en Dvotapart af det samlede Beløb, der aarligen udredes til Huusdyravlens Fremme her i Landet igjennem Præmier — der som bekendt uddeles deels ved Hingstestuer, deels igjennem Landbosforeningerne ved deres Dyrstuer — ikke alene for taar, men overhovedet i de Aar, hvor der finder større Samlinger af Huusdyr Sted for det hele Land, skulde tilflyde disse Udstillinger til Anvendelse som Præmier. Dersom der ikke allerede havde foreligget en saa stor Mængde af forskjellige Lovforslag til Behandling for det høie Thing, og Sessionen maaskee endda vil vise sig temmelig knap til at faae dem behandlede, kunde jeg have været meget fristet til at indbringe et Forslag om en saadan Ændring i Loven af 23de Januar 1862; men jeg mener ogsaa, at Indenrigsministeriet meget godt kan benytte den Form, hvorunder Udvalget her har tilbudt en Andeel af dette Beløb, og jeg er kun gaaet noget nærmere ind paa dette Punkt, fordi det som sagt ikke staaer ganske klart for mig. Jeg er endog meget tilbøielig til at troe, at det

vilde være heldigere, om den omhandlede Bemyndigelse blev præciseret noget nærmere, hvilket kunde stee til Bde Behandling, enten umiddelbart gjennem Indenrigsministeren eller ogsaa gjennem det høitærede Udvalg, forsaavidt dette maatte være villigt til at gaae ind derpaa. — Imod Ændringsforslagene under Nr. 19 og 20 har jeg Intet at indvende. Det første gaaer, som den høitærede Ordfører bemærkede, kun ud paa at rette en Regningsfeil, det andet angaaer Medsættelse af en Sum, som jeg dog ikke troer vil medføre nogen Ulempe. — Hvad derimod angaaer Ændringsforslaget under Nr. 21, staaer det for mig som temmelig uheldigt, at vi allerede om et Par Maanedes ved indeværende Finantsaars Udløb, dersom dette Ændringsforslag vedtages, ville staae uden Midler til at udrede Indqvarteringsgodtgjørelse i samme Omfang som hidtil. Det har vel beroliget mig Noget at læse Udvalgsbetænkningen med Hensyn til dette Punkt og end mere at høre den høitærede Ordførers Udtalelser derom idag, naar de kunne antages at udtrykke ikke blot hans, men ogsaa det høie Things Mening, saaledes at det kun, om jeg saa maa sige, var af formelle Grunde, at man ikke vilde gaae ind paa at bevilge denne Sum, idet man ikke forud fra Rigsdagens Side paa en Maade vilde godkjende en Armeeplan, der endnu ikke er behandlet paa rette Sted og endnu ikke er endelig fastslaaet, men at Pengene, forsaavidt de alligevel skulde medgaae, let vilde kunne erholdes paa Tillægsbevilling. I saa Tilfælde, men ogsaa kun i saa Tilfælde, kan Indenrigsministeren ikke have Noget imod, at Posten her udgaaer, men, dersom det skulde være det høie Things Mening med at nægte denne Sum, at det allerede fra den 1ste April dette Aar vil fremtvinge en Forandring i de nu bestaaende Forhold, maa jeg saa bestemt, som det er mig muligt, modsætte mig Vedtagelsen af Ændringsforslaget. Jeg troer, at endog de ærede Medlemmer, som ansee den nuværende foreløbige Armeeplan og den deraf følgende Fordeling af Tropperne i Garnisonerne som uheldig, ville erkjende, at den Frist, som derved vilde være givet for at bringe et andet Forhold tilveie, vilde være meget for kort. Jeg nærer imidlertid det Haab, at det høie Thing enten ikke vil gaae ind paa dette Ændringsforslag